

get gerne tage ved lære af. Vi prøver at lære fra andre lande, men ingen andre lande, synes jeg, har så godt som vi forsøgt at forene markedsåbning, internationalisering osv. med beskyttelse af samfundsinteresser og omstilling til vedvarende energi, nye energiteknologier. Og det har været en stor fordel for det danske samfund.

Det er klart, at fru Helga Moos har ret, når hun siger, at det jo nok er gået endnu bedre eller endnu hurtigere på nogle områder end vi, der lavede reformerne i sin tid, troede det ville. Ja, vi har sat en dynamisk proces i gang, og det går jo hurtigere, og der er nogle forhold på området, vi ikke kunne forudse.

En af de ting, som vi måske burde have forudset, men som vi alligevel savnede fantasi til at forestille os omfanget af, har været udbygningen med vedvarende energi eller med vindenergi på land. Det er gået meget, meget stærkt, og det har været til stor fordel for vores samfund og stor fordel for vores industri, som jo også klarer sig strålende på eksportmarkederne, men det er klart, at det har givet nogle rystelser for at få det her til at fungere.

Derfor er en af de ting, jeg er meget glad for, at vi har sat et udvalgsarbejde i gang, der skal se på, hvordan vi får den maksimale glæde af den strømproduktion, vi får i kraft af vores satsning på vind og på kraftvarme, sådan at det forhold, at vi selvfølgelig producerer mere strøm, end vi har brug for, når det er koldt, og når det blæser samtidig, i forhold til de situationer, hvor det er vindstille, og hvor vi ikke har det store varmebehov, må vi kunne bruge samarbejdet på det nordiske elmarked, det internationale samarbejde, til at optimere maksimalt. Og jeg synes, det er fint, at det her er sket på en god måde.

Forslaget i dag har mange beskrevet formålet med, og det skal jeg ikke sige andet til, end at det jo er en opfølgning af indgåede aftaler, ikke bare partierne imellem, men også i spørgsmålet om staten i forhold til kraftværkerne, som jo skal leve op til nogle pålæg f.eks. på havvindmølleområdet, som i sin tid blev gennemført under andre forudsætninger, dengang da der var tale om monopolvirksomheder. Nu skal de gøre det under markedets betingelser og endda som en pionerindsats, og der synes jeg, det er flot, at man er nået frem til et resultat, som tilfældet er.

Ligeledes glæder jeg mig over, at biomasse-handlingsplanen nu endelig kører igennem og endda kører igennem et teknologispring. Jeg tænker her på træpille- og halmpilleproduktio-

nen og den fleksibilitet, der også er bygget ind i det her område.

Jeg må sige, at de parter, vi har arbejdet sammen med, har kæmpet ihærdigt for nogle sager, og jeg vil bare nævne spørgsmålet om det udvidede nettoafregningsprincip, hvor ikke mindst Venstres ordfører hjulpet af andre ordførere har kæmpet en hård kamp, hvor vi undervejs har fremført alle mulige betænkeligheder, men hvor vi til sidst har ladet os overbevise af argumenterne.

Det synes jeg bare er folkestyret, når det er bedst. At man har en sag, og man slås for den, og når man møder en masse indvendinger, og hvis man så kan finde overbevisende argumenter osv., så lyttes der, og så gennemfører vi det.

Jeg savner personlig hr. Kolstrup i det her selskab. Det er jo en omvæltning. Ingen har som hr. Kolstrup og hans parti talt for, at vi skal gå fra fossile brændsler og over til vedvarende energi. Og i 2005 vil en tredjedel af al strøm i Danmark i kraft af den politik, vi har, stamme fra vedvarende energi. En tredjedel! Det er et verdenshistorisk resultat, og det må være forfærdeligt for hr. Kolstrup at se det revolutionære tog køre forbi og end ikke have en ståplads på det her tog, men sige, at det er det helt forkerte tog, der kører dér. Det må være ærgerligt.

Tidsånden er gået hr. Kolstrups næse forbi. Det er ikke det samme, som at vi ikke skal lytte til hans kritiske bemærkninger hele vejen, men det er jo et meget langt stykke gået, som hr. Kolstrup ønskede. Jeg husker, at han og hans parti altid har været dem, der på miljøområdet har haft to mærkesager: økologi og vedvarende energi, og her har vi virkelig leveret.

Da jeg blev energiminister i sin tid, tror jeg, vi havde 300-400 megawatt. I år kommer vi vel op på 2.500 megawatt på land, og på sigt får vi vel 4.000 megawatt på hav, samtidig med at vi begynder at skifte alle de gamle møller ud og får nogle færre, bedre placerede håber jeg, og mere effektive møller. Måske kan vi komme helt op på 3.000 megawatt på land, samlet set måske 6.000-7.000 megawatt og dermed halvdelen af den samlede strømproduktion herhjemme osv.

Hvis jeg dengang havde sagt til hr. Kolstrup, at det var det, der lå i fremtiden, og at et bredt flertal ville realisere hans visioner, så ville han sige: Er jeg vågen, eller drømmer jeg?. Nej, sagt til hr. Kolstrup, der er grund til at vågne op og glæde sig over de fremragende resultater, der er nået.